14/09/2026

Πειραιώς Σεραφείμ: Ατενίστε το Σταυρό του Κυρίου που υψώνεται για εμάς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Νέου Φαλήρου Ιερούργησε χθες, Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου 2026, το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, αρχικά αναφέρθηκε στο πρόσωπο του Νικοδήμου ο οποίος, μολονότι κατείχε εξέχουσα θέση μεταξύ των Ιουδαίων και ανήκε στο Συνέδριο, αναγνώριζε τη θεϊκή προέλευση και τη δύναμη του Χριστού. Ήταν ένας «κρυμμένος μαθητής», ο οποίος, φοβούμενος τις αντιδράσεις των Ιουδαίων, δεν τολμούσε ακόμη να εκφράσει δημόσια την πίστη του. Ωστόσο, όπως σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, αργότερα θα εμφανιστεί με όλη τη

δύναμη της υπάρξεώς του στην Αποκαθήλωση του Κυρίου, μαζί με τον Ιωσήφ τον από Αριμαθαίας στον φρικτό Γολγοθά.

«Πλησίασε τον Χριστό και ζήτησε χειραγωγία για τη σωτηρία, διότι εκαίετο η καρδία του για τη λύτρωση και τη σωτηρία», ανέφερε χαρακτηριστικά, υπογραμμίζοντας ότι στη συνάντηση αυτή ο Κύριος αποκάλυψε στον Νικόδημο τον κραταιό λόγο που παραμένει διαχρονικά το ιερό μέτρο με το οποίο ο άνθρωπος μπορεί να κατανοήσει τον εαυτό του, τη ζωή και τον κόσμο.

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στην εικόνα, από την ιστορία του Εβραϊκού λαού, του χάλκινου φιδιού, την οποία χρησιμοποίησε ο Χριστός στη συνομιλία Του με τον Νικόδημο. Όπως εξήγησε, πρόκειται για γεγονός από την πορεία του λαού του Ισραήλ στην έρημο, όταν, μετά την απιστία και την αγνωμοσύνη του, ο λαός προσβλήθηκε από τα δηλητηριώδη φίδια και, μετανοώντας, στράφηκε προς τον Θεό.

«Ο Πανάγιος Θεός έδωσε μία προτύπωση των μελλόντων συμβαίνειν, δηλαδή μία εικόνα που οδηγούσε τον λαό του Θεού στην επίγνωση αυτού του γεγονότος, του υπερβατικού γεγονότος που θα επακολουθούσε μετά από χρόνια στο λόφο του Γολγοθά», σημείωσε χαρακτηριστικά, θυμίζοντας πως ο Μωυσής, κατόπιν θείας εντολής, κατασκεύασε χάλκινο φίδι και το ύψωσε σε υψηλό σημείο, ώστε όποιος είχε πληγωθεί και το ατένιζε να θεραπεύεται.

Η εικόνα αυτή, όπως τόνισε ο Σεβασμιώτατος, προτύπωνε τη σταυρική θυσία του Χριστού. «Ο Κύριος θα απέβαινε ο αληθής Λυτρωτής που θα υψωνόταν, όπως υψώθηκε, πάνω στο Ξύλο του Σταυρού για να λυτρώσει και να σώσει όλους εκείνους που είναι πληγωμένοι από την αμαρτία και από το δηλητήριο του κακού και πεθαίνουν πνευματικά και σωματικά». «Για αυτό και είπε στον Νικόδημο ότι όπως ο Μωυσής ύψωσε τον όφιν στην έρημο και όποιος τον έβλεπε θεραπευόταν, έτσι και ο Υιός του ανθρώπου θα υψωθεί επάνω στο Ξύλο της οδύνης, επάνω στον Σταυρό του Μαρτυρίου. Θα υψωθεί, όχι από ανάγκη, αλλά από αγάπη, από άπειρη αγάπη», συμπλήρωσε, αποκαλύπτοντας έτσι το βαθύτερο νόημα του λόγου Του προς τον Νικόδημο: «Ούτως ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε τον Υιόν Αυτού τον Μονογενή έδωκεν, ίνα πας ο πιστεύων εις Αυτόν μη απόληται αλλ’ έχη ζωήν αιώνιον».

«Στο ερώτημα, λοιπόν, πόσο αγαπάει ο Θεός τον κόσμο, ο Κύριος απαντά όχι με λόγους, αλλά με αιματηρή κένωση και προσφορά της ζωής Του», τόνισε ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας ότι η αγάπη του Θεού φθάνει μέχρι την προσφορά του ίδιου του Υιού Του, ώστε ο άνθρωπος να έχει ζωή αιώνια και να μη χαθεί στο σκοτάδι του πνευματικού θανάτου.

Αναφερόμενος στον Σταυρό του Κυρίου, ο Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε το μήνυμά του ως το υπέρτατο μήνυμα της θείας αγάπης, το οποίο έλαβε την πλήρη πραγμάτωσή του στον Γολγοθά: «Δεν υπάρχει πιο συγκινητικός λόγος, πιο υπέρτατο μήνυμα από αυτό το μήνυμα του Κυρίου μας, το οποίο πραγμάτωσε επάνω στο φρικτό λόφο του Γολγοθά, όπου εκεί υψώθηκε στο Ξύλο της οδύνης, στον Τίμιο Σταυρό, καρφωμένος, με ανοιχτή την αγκαλιά Του για να αγκαλιάσει τα σύμπαντα και τους αιώνες και να προσφέρει σωτηρία και ζωή».

Ο Σταυρός, επομένως, δεν αποτελεί μόνο υπενθύμιση της θυσίας του Χριστού, αλλά και πρόσκληση προς τον άνθρωπο να ακολουθήσει τον ίδιο δρόμο. Ο Σεβασμιώτατος υπενθύμισε τα λόγια του Κυρίου: «Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν, αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι», τονίζοντας ότι «η αγάπη του Θεού είναι εκείνη που συνέχει και συγκροτεί τη ζωή μας και τα σύμπαντα και παραμένει πάντοτε παρούσα και δυναμική.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε ο Σεβασμιώτατος και στη Θεία Ευχαριστία, μέσα από την οποία η αγάπη του Θεού δεν παραμένει μία αφηρημένη έννοια ή μία απλή διδασκαλία, αλλά γίνεται ζωντανή και εμπειρική πραγματικότητα. «Τώρα όμως, αυτή η αγάπη είναι πυρίκαυστη, είναι ενωτική, είναι κραταιά, είναι δυνατή, είναι οντολογική, είναι μεθεκτική και βρίσκεται επάνω στην Αγία Τράπεζα», σημείωσε χαρακτηριστικά.

Η θεία αγάπη, όπως υπογράμμισε, προσφέρεται στον άνθρωπο διά της Θείας Ευχαριστίας και εισέρχεται σε ολόκληρη την ύπαρξή του, «μέχρι το τελευταίο πολλοστημόριο της υπάρξεώς μας». Με αυτόν τον τρόπο ο Κύριος αποδεικνύει την αγάπη Του, εισερχόμενος μέσα στον άνθρωπο και, διά της ενώσεως και της κοινωνίας μαζί Του, χαρίζοντάς του λύτρωση και ζωή.

«Η αγάπη του Θεού δεν είναι ιδεολόγημα, δεν είναι ιδεοληψία, είναι έμπρακτος αλήθεια», τόνισε ο Σεβασμιώτατος, καλώντας τους πιστούς όχι απλώς να ποθούν αυτή την αγάπη, αλλά να τη ζήσουν και να τη βιώσουν. «Να ζείτε αυτή την αγάπη. Ατενίστε το Σταυρό του Κυρίου που υψώνεται για μας. Λυτρωθείτε μέσα από την κοινωνία με το Πανάγιο Πρόσωπό Του. Ο Θεός της ζωής και της αληθείας είναι παρόν στην ύπαρξή μας. Χτυπάει την πόρτα της καρδιάς μας, ζητάει να μπει μέσα

μας», επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος.

Στη συνέχεια, κάνοντας έναν παραλληλισμό, ανέφερε ότι, όπως ο ατμοσφαιρικός αέρας είναι παντού χωρίς να είναι ορατός ή απτός και η απουσία του οδηγεί τον άνθρωπο στην ασφυξία, έτσι και η αγάπη του Θεού είναι παρούσα σε ολόκληρη την κτίση και «συνέχει και συγκροτεί τα πάντα».

«Αν δεν αναπνεύσουμε τον φυσικό αέρα, θα πεθάνουμε. Εάν δεν συμμετάσχουμε στο πανηγύρι της αγάπης του Θεού και δεν αγαπήσουμε τον Θεό με όλη την ύπαρξή μας, τότε πνευματικά θα πεθάνουμε», υπογράμμισε, προειδοποιώντας ότι ο άνθρωπος κινδυνεύει να αναλώσει τη ζωή του σε πρόσκαιρα και μάταια πράγματα και να φθάσει στην αιωνιότητα χωρίς κοινωνία με Εκείνον που είναι η ζωή των αιώνων.

Καταλήγοντας, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς, καθώς υψώνεται ο Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός, να αναγνωρίσουν σε αυτόν την πλήρη απόδειξη της αγάπης του Θεού και να βαδίσουν στα βήματα του Χριστού, τηρώντας τις εντολές Του, ευχόμενος παράλληλα «ο Σταυρός του Κυρίου να εμπνέει τη ζωή μας, να φωτίζει την πορεία μας και να αγιάζει τον αγώνα μας».

